

Forhandling være spildt. Dette er et overordentligt vigtigt Hensyn, som jeg maa bede D^{hr}. overveje.

Med Hensyn til de af mig stillede Forslag skal jeg henlede Opmærksomheden paa det af mig til mit Forslag under Nr. 2 stillede Undringsforslag, som kun indeholder Rettelser, hvis Nødvendighed jeg overfaae ved Hovedforslagets Affattelse, og som i og for sig ikke have noget videre at betyde. Jeg maa med Hensyn til mine Forslag — jeg taler her kun om Forslagene under Nr. 1 og 2 — sjele mellem to forskjellige Afdelinger deraf, deels forsaavidt de kun indeholde, hvad der saa at sige er en ligefrem nødvendig Følge af 5te Juni Grundlovens Udvidelse til alle Landets Anliggender, og deels forsaavidt de ere nye Forslag, hvis Nødvendighed jeg maastee ikke tør ansee for almindelig anerkjendt. Disse nye Forslag, som findes i mine Forslag under Nr. 1 og 2 ere for det første Slutningen af min § 6, som gaaer ud paa, at Apanager skulle kunne nydes udenfor Riget, forsaavidt de ikke udelukkende bæres af Kongeriget; altsaa for alle de gamle Apanager skulde Rigsdagens Sanitykke ikke behøves til, at den apanagerede Person kunde opholde sig udenfor Kongeriget. Jeg har tilladt mig tidligere at gjøre opmærksom paa, hvorfor jeg ansaae en saadan Bestemmelse for ønskelig. Dersom vi nemlig ikke i vor Grundlov optage en saadan, er det rimeligt, at man ogsaa i Hertugdømmernes Grundlov optager en lignende Bestemmelse som den, der staaer i Grundlovens § 17, og Følgen kunde da blive, at man enten vilde berøve de apanagerede Personer en Deel af det, der tilkommer dem — hvilket vistnok vilde være meget imod disses Ønske — eller ogsaa vilde tvinge dem til at tage Opholdssted udenfor Kongeriget. — Det andet Forslag af den nævnte Bestaffenhed findes under Nr. 2 og bestaaer deri, at Afvigelser fra den i Thronfølgeoven fastsatte Arvesølge, hvorom de Arveberettigede ere komne eller komme overeens, faae Gyldighed ved Lov. Herved har jeg sigtet til den

Overeenskomst, som er truffen angaaende Kongehusets næstældste og yngste Søns Afgang til Thronen. Jeg anseer det for nødvendigt, at det bliver afgjort, hvorledes man vil stille sig til denne Overeenskomst; thi Intet er farligere for et Lands Fremtid end det Tvivlsomme, hvorvidt noget Saadant har Lovskraft eller ikke. Man lægger ved at lade et saadant Spørgsmaal henstaae tvivlsomt, tidt Udsæden for kommende Aarhundreder til de allerførste Vansteligheder og Farer, der kunne ramme et Land. Jeg skulde ikke have Noget imod, at man uden videre gif den Vel at anerkjende Overeenskomsten; her er der gaaet den Vel, at man kun siger, at den kan faae Gyldighed ved Lov, saa at Regjeringen kun behøver at forelægge et Lovforslag, hvormed Sagen er fuldstændig ordnet. Med Hensyn til disse to Punkter, som jeg anbefaler til Vedtagelse, har jeg paa Grund af deres særlige Stilling ønsket en deelt Afstemning. — Alt, hvad der ellers indbefattes under mine Forslag under Nr. 1 og 2, er ikke noget Nyt, men tjener kun til at lade det, der gjælder, træde frem tilstrækkeligt klart og tydeligt. Det, som her kunde vække nogen Tvivl, er jo følgende Omstændighed: De vide jo, at en Lov, som træder i Virksomhed, forandrer tidligere Lovbestemmelser, som maatte være i Strid med den. Med Hensyn til Love gjælder ikke Førstefødsretten, men Sidstefødsretten. Den sidst fødte Lov er den stærkeste; den er stærkere end alle de Love, der ere givne før den, og den bevirker en Forandring i dem, forsaavidt de ere stridende imod den. Naar man altsaa her ved dette Lovforslag gjenopliver Grundlovens Bestemmelser — dette skeer ved dets § 1 — saa opstaaer det Spørgsmaal, hvorledes da denne Gjenoplivelse skal forstaaes. Naar man gjenopliver den Paragraph, der bestemmer, at Kongelovens Arvesølge er den gjældende, og denne Gjenoplivelse finder Sted, efterat Thronfølgeoven er bleven givet, kunde man da ikke slutte deraf, at Meningen har været den, at man har villet sætte Kongelovens Arvesølge ind